

Tatranská galéria v Poprade

Prešovský samosprávny kraj a autori
Vás pozývajú na otvorenie výstavy
významných slovenských sochárov

Vít Bojňanský

T&NDEM

Milan Lukáč

28. marca 2025 o 17.00

Tatranská galéria, Hviezdoslavova 12, Poprad

hudobný hosť vernisáže Ľubica Čekovská

kurátorka výstavy Anna Ondrušeková

PREŠOVSKÝ
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

Výstava TANDEM dvoch renomovaných slovenských sochárov je reprezentatívnym výberom nielen ich tvorby, ale aj symbolickým prierezom vývinu sochárstva strednej generácie na Slovensku.

Autorov spája množstvo zaujímavých súvislostí – rovnakí pedagógovia a školy, študijné pobyty a záujem o večné témy umelcov (žena, príroda, história...) inšpirujúce k ich tvorbe.

Vít Bojňanský (*1962 Bratislava)

Študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu a sochárstvo na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave 1981 – 1987 (prof. Ján Kulich). Žije a tvorí v Bratislave – Záhorskej Bystrici a venuje sa sochárskej a maliarskej tvorbe, kresbe ale aj monumentálnym realizáciám. Námetom jeho diel je svet prírody, rozmanité ľudské príbehy, torzá architektúr a priestorové objekty, zvieracie motívy (kôň, ryby a iné). Inšpiruje sa literatúrou, hudbou, históriou, či všednými zážitkami dneška. V jeho tvorbe nájdeme postavy žien, svet fauny a flóry v rôznych variantoch. Zaujímavou symbolikou a metaforou zdôrazňuje posolstvo svojich diel. Okrem sochárstva, kde používa rôzne materiály – bronz, kameň, drevo, hliník, sa často venuje kresbe a maľbe, reflektujúcej na aktuálne témy. Typické pre jeho tvorbu je neustále hľadanie novej štylizácie, ako v sochárskych opechoch, tak aj v maľbe. Jeho práce boli vystavené na desiatkach samostatných či kolektívnych výstavách a prezentované v súkromných zbierkach po celom svete, vrátane prestížnych výstavných siení v Holandsku, Francúzsku, Rakúsku, Nemecku, Španielsku, USA, Taliansku, Poľsku, Kórei, Spojených arabských emirátoch, Číne, Maroku a Českej republike. Za svoju tvorbu získal mnohé ocenenia: v roku 1995 3. cenu na Medzinárodnom sochárskom sympóziu v Cagliari na Sardínii, bol nominovaný na ocenenie Krištáľové krídlo za rok 2014. Z mnohých exteriérových a interiérových realizácií spomenieme súsošie Petra a Pavla v Záhorskej Bystrici, busta Bjornstjerna Bjornsona v Redute Bratislava a sochu Rodiny na námestí v Záhorskej Bystrici.

Milan Lukáč (*1962 Bojnice)

Študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave sochárstvo v ateliéri Ladislava Snopeka a Jána Kulicha (1981 – 1987). Neskôr u Jeana Cardota na École Nationale Supérieure des Beaux Arts v Paríži. Žije a tvorí v Bratislave. Od roku 1990 pôsobí ako docent na Fakulte architektúry STU v Bratislave. Venuje sa komornému a monumentálnemu sochárstvu, maľbe, kresbe a grafike, zúčastňuje sa medzinárodných sochárskych sympózií. Podobne aj tomuto autorovi učaril svet fauny a flóry. Zobrazenie hmyzu, ale aj sovičiek a iných zaujímavých tvorov s milou dávkou humoru a metafory je pre Lukáča typická. Fascinujú ho „tvary nepotrebných predmetov, ktoré doslúžili svoju pôvodnú púť“. Prácou s predmetmi nájdenými (readymade) im dáva nový zmysel a nás provokuje k zamysleniu. Za svoju tvorbu získal mnohé ocenenia doma aj v zahraničí, napríklad Cenu Martina Benku (1988), Prix-Itinéraire v Salon Levallois (1998). V roku 1990 získal cenu Akadémie výtvarných umení a Francúzskeho inštitútu v Paríži Portrait Paul-Louis Weiller. V roku 2022 získal ocenenie Krištáľové krídlo. Je autorom niekoľkých významných sochárskych objektov na Slovensku, napr. Pamätník holokaustu v Bratislave, Pamätník politickým väzňom v Žiline, Pamätník Železnej opony na sútoku rieky Morava a Dunaj pod hradom Devín, ktorý odhalila v roku 2008 anglická kráľovná. Vystavoval v mnohých krajinách samostatne, alebo kolektívne s veľkým úspechom.

Zaujal ma v jednom z rozhovorov výrok Milana Lukáča: „*cez internet vôňu lúky necítite, asi by sme mali vedieť, kedy počítač vypnúť*“. Vypnite svoje počítače milí priatelia a prídte na výnimočnú výstavu dvoch sochárskych osobností Slovenska.

Anna Ondrušková